

Sygn. akt IV U 1438/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Żywicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Fiedorowicz

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania Z. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 04/04/2013 r. znak: (...)

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1438/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Z. J. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w E. z dnia 04 kwietnia 2013r. znak (...), którą to decyzją pozwany odmówił skarżącemu prawa do przeliczenia emerytury. W odwołaniu ubezpieczony zarzucił naruszenie przepisu art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS albowiem do wniosku o przeliczenie świadczenia została przedłożona stosowna dokumentacja, która nie została przez pozwanego zbadana.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dowodów, ani też nie ujawnił okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na podstawę do przeliczenia świadczenia.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Decyzją dnia 16 czerwca 2010r. pozwany przyznał wnioskodawcy Z. J. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, której podstawa wymiaru została ustalona z 20-tu lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. lat 1977, 1980-1984, 1989, 1996-1998, 2000-2009. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **64,35 %**.

/ dowód : decyzja k. 135-136 a.r, wyliczenie wwpw k. 127 a.r/

Kolejną decyzją 09 sierpnia 2012. pozwany wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 05 czerwca 2012r, przyznał skarżącemu prawo do emerytury poczynając od 22 grudnia 2011r. Pozwany po ponownym przeanalizowaniu wszystkich dokumentów dokonał obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury / zgodnie z art. 53 ustawy o e.ir. z FUS / z lat 1977, 1980-84, 1989,1996-1998,200-2009. Tak obliczony wskaźnik wyniósł- **64,45%**.

W dniu 28 listopada 2012r. wnioskodawca złożył wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego . Do wniosku dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 10 września 2012r. z okresu od 20 marca 1989r. do 11 lipca 1990r. wystawione przez Instytut (...) w W. , zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 04 września 2012r. z okresu zatrudnienia od 01 sierpnia 1995r. do 15 listopada 1999r. wystawione przez (...) w I. , zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 23 listopada 2012r. z okresu 03/1974r. oraz kartoteki wynagrodzeń z okresu 09/1972 do 05/1973 oraz z lat 1976-1986 .

W wyniku rozpoznania powyższego wniosku pozwany wydał w dniu 10 stycznia 2013r. decyzję o przeliczeniu wysokości emerytury . Podstawę wymiaru do obliczenia wysokości na podstawie art. 53 ustawy o e. i r. z FUS przyjęto z lat 1974, 1977, 1981-1984, 1989, 1996-1999, 2001-2009. Tak obliczony wskaźnik wyniósł **65,42 %** .

Powyższe decyzje uprawomocniły się bez ich zaskarżenia .

/ dowód: decyzja pozwanego k. 77 a.r, wyliczenia k. 67-76 a.r., decyzja k.87 a.r, wyliczenia ZUS k. 84-86 a.r. /

W dniu 08 lutego 2013r. skarżący złożył wniosek o ponowne przeliczenie emerytury według najkorzystniejszego wariantu, argumentując to jej niską wysokością . Nadto wskazał ,że jego zdaniem wynagrodzenia przyjęte przez pozwanego w decyzjach za lata 1977 do 1989 są niewiarygodne , nie konkretyzując na czym ta niewiarygodność miałyby polegać oraz nie składając żadnych nowych dokumentów.

Decyzją z dnia 04 kwietnia 2013r. pozwany odmówił skarżącemu prawa do przeliczenia emerytury , wskazując ,że skarżący nie przedłożył żadnych nowych dokumentów, mających wpływ na ustalenie wysokości świadczenia .

/ dowód : decyzja k. 91 a.r. /

W ocenie Sądu odwołanie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.114 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2009.153.1227 j.t. ze zm.):

Prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z treści tego przepisu wynika jednoznacznie, że ponowne ustalenie prawa do świadczeń, określane nietrafnie jako wznowienie postępowania, zarówno na wniosek osoby zainteresowanej jak i z urzędu, wymaga kumulatywnego spełnienia przesłanek ustawowych wymienionych w tym przepisie, a więc a mianowicie: 1) przedłożenie nowych dowodów lub ujawnienie (nowych) okoliczności, 2) nowe dowody lub (nowe) okoliczności istniały przed wydaniem decyzji, 3) nowe dowody zostały przedłożone lub (nowe) okoliczności zostały ujawnione po dniu uprawomocnienia się decyzji, 4) nowe dowody lub (nowe) okoliczności nie były znane organowi w dniu wydania decyzji, 5) nowe dowody lub nowe okoliczności faktyczne mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość .

Na podstawie art. 114 ust.1 ustawy postępowanie o ponowne ustalenie prawa do świadczeń może zostać wszczęte tylko w dwóch przypadkach - przedłożenia nowych dowodów, czyli dowodów, którymi organ rentowy nie dysponował w poprzednim postępowaniu oraz ujawnienia okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji , a nieuwzględnionych przez organ rentowy. Nie jest przy tym istotne, czy organ rentowy nie dysponował takimi dowodami lub nie uwzględnił tych okoliczności z własnego zaniedbania czy też z winy strony. Jeżeli nie pojawią się takie nowe dowody lub nie ujawnią się takie nowe okoliczności, nie jest dopuszczalne wszczęcie postępowania na podstawie art. 114 ust. 1.

Tymczasem w niniejszej sprawie jest niesporne jest ,że po uprawomocnieniu się decyzji z dnia 10 stycznia 2013r. przeliczającej wnioskodawcy emeryturę według wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 65,42 % , wnioskodawca nie złożył żadnych dowodów istniejących przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na wysokość jego świadczenia ,

jak również nie ujawniły się takie okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji , które mogłyby mieć wpływ na wysokość emerytury .

W sytuacji gdy po uprawomocnieniu się decyzji przyznającej prawo do emerytury, nie przedstawiono nowych dowodów, istniejących przed dniem wydania tej decyzji a nieznanymi w tym dniu organowi rentowemu, to organ rentowy nie może z urzędu wszcząć postępowania o ponowne ustalenie prawa do świadczeń w trybie art. 114 ust. 1a w związku z ust. 1 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Okręgowy w całości podziela przy tym stanowisko zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 stycznia 2013 r. w sprawie III AUa 1213/12, który wskazał ,że :

Skutkiem prawomocności decyzji organu rentowego jest niedopuszczalność ponownego ustalania przez ZUS prawa do świadczenia i jego wysokości - z urzędu lub na wniosek strony - chyba że stosownie do przepisu art. 114 ust.1 u. e.r.f.u.s., zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do tego świadczenia lub jego wysokość.

Biorąc powyższą argumentację pod uwagę, należało odwołanie skarżącego uznać za całkowicie bezzasadne .

Wobec powyższego , Sąd na zasadzie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c orzekł jak w wyroku .